Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. gruodžio 20 d.*

„Apeliacinis skundas – Valstybės pagalba – Skaitmeninė televizija – Pagalba skaitmeninės antžeminės televizijos diegimui atokiuose ir mažiau urbanizuotuose regionuose – Subsidijos skaitmeninės antžeminės televizijos platformų operatoriams – Sprendimas, kuriuo pagalbos priemonės iš dalies pripažįstamos nesuderinamomis su vidaus rinka – Sąvoka „valstybės pagalba“ – Pranašumas – Bendros ekonominės svarbos paslauga – Apibrėžimas – Valstybių narių diskrecija“

Byloje C-70/16 P

dėl 2016 m. vasario 5 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Comunidad Autónoma de Galicia

ir

Redes de Telecomunicación Galegas Retegal SA (Retegal), įsteigta Santjago de Kompostelje (Ispanija),

atstovaujamos advokatų F. J. García Martínez ir B. Pérez Conde,

apeliantės,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai P. Němečková, É. Gippini Fournier ir B. Stromsky,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

SES Astra SA, įsteigtai Becdorfe (Liuksemburgas), atstovaujamai advokatų F. González Díaz, V. Romero Algarra ir F. Salerno,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (pranešėja) ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas M. Wathelet,

kancleris A. Calot Escobar,

* Proceso kalba: ispanų.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2017 m. rugsėjo 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniu skundu *Comunidad Autónoma de Galicia* (Galisijos autonominė sritis, Ispanija) ir *Redes de Telecomunicación Galegas Retegal SA* (toliau – *Retegal*) prašo panaikinti 2015 m. lapkričio 26 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Comunidad Autónoma de Galicia ir Retegal / Komisija* (T-463/13 ir T-464/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:901, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Bendrasis Teismas atmetė ieškinį dėl 2013 m. birželio 19 d. Komisijos sprendimo 2014/489/ES dėl valstybės pagalbos SA.28599 (C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009), kurią Ispanijos Karalystė suteikė skaitmeninės antžeminės televizijos diegimui atokiuose ir mažiau urbanizuotuose regionuose (už Kastilijos–La Mančos ribų) (OL L 217, 2014, p. 52, toliau – ginčijamas sprendimas), panaikinimo.

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

2 Ginčo aplinkybes Bendrasis Teismas išdėstė skundžiamo sprendimo 1–22 punktuose. Šio proceso tikslais jie toliau glaustai apibūdinami.

3 Ši byla susijusi su tam tikromis Ispanijos valdžios institucijų nustatytomis priemonėms, taikytomis visoje Ispanijos teritorijoje, išskyrus *Comunidad Autónoma de Castilla-La-Mancha* (Kastilijos–La Mančos autonominė sritis, Ispanija), analoginę televiziją keičiant skaitmenine (toliau – nagrinėjama priemonė).

4 Ispanijos Karalystė sukūrė reglamentavimo sistemą, reikalingą perėjimo nuo analoginio transliavimo prie skaitmeninio procesui įgyvendinti, priimdama, be kita ko, 2005 m. birželio 14 d. *Ley 10/2005 de Medidas Urgentes para el Impulso de la Televisión Digital Terrestre, de Liberalización de la Televisiónpor Cable y de Fomentodel Pluralismo* (Įstatymas 10/2005 dėl skubių priemonių skaitmeninės antžeminės televizijos diegimui skatinti, kabelinei televizijai liberalizuoti ir įvairovei remti) (BOE, Nr. 142, 2005 m. birželio 15 d., p. 20562) ir 2005 m. liepos 29 d. *Real Decreto 944/2005 por el que se aprueba el Plan técnico nacional de la televisión digital terrestre* (Karaliaus dekretas 944/2005 dėl Nacionalinio skaitmeninės antžeminės televizijos techninio plano patvirtinimo) (BOE, Nr. 181, 2005 m. liepos 30 d., p. 27006, toliau – Karaliaus dekretas 944/2005). Šiuo dekretu nacionaliniai privataus ir viešojo sektoriaus transliuotojai buvo įpareigoti užtikrinti, kad atitinkamai 96 ir 98 % gyventojų gautų skaitmeninės antžeminės televizijos (SAT) paslaugas.

5 Siekdamos organizuoti perėjimą nuo analoginės televizijos prie SAT, Ispanijos valdžios institucijos padalijo Ispanijos teritoriją į tris atskiras zonas – „I zoną“, „II zoną“ ir „III zoną“. Šioje byloje nagrinėjama II zona apima mažiau urbanizuotus ir atokius regionus, kuriuose gyvena 2,5 % Ispanijos gyventojų. Šioje zonoje transliuotojai, nebūdami komerciškai suinteresuoti, neinvestavo į skaitmeninimą, todėl Ispanijos valdžios institucijos turėjo tai finansuoti iš valstybės išteklių.

6 2007 m. rugsėjo mėn. *Consejo de Ministros* (Ministrų Taryba, Ispanija) patvirtino Nacionalinį perėjimo prie SAT planą, kurio tikslas pasiekti, kad SAT paslaugų aprėptis Ispanijos gyventojams būtų identiška analoginės televizijos aprėpčiai 2007 m., t. y. apimtų daugiau nei 98 % šių gyventojų ir visus arba beveik visus Baskijos, Katalonijos ir Navaros autonominių sričių (Ispanija) gyventojus.

7 Tam, kad būtų pasiekti nustatyti SAT aprėpties tikslai, Ispanijos valdžios institucijos numatė skirti finansavimą iš valstybės išteklių, be kita ko, kad prisidėtų prie antžeminio skaitmeninimo proceso II zonoje ir konkrečiai – šioje zonoje esančiose autonominėse srityse.

8 2008 m. vasario mėn. *Ministerio de Industria, Turismo y Comercio* (Pramonės, turizmo ir prekybos ministerija, Ispanija) (toliau – MITC) įgyvendindama planą pavadinimu „Plan Avanza“ priėmė sprendimą, skirtą telekomunikacijų infrastruktūroms patobulinti, finansavimo kriterijams nustatyti ir lėšoms veiksmams, kuriais siekiama kurti informacinę visuomenę, paskirstyti. Pagal šį sprendimą patvirtintas biudžetas iš dalies buvo skirtas televizijai skaitmeninti II zonoje.

9 Šis skaitmeninimas vyko 2008 m. liepos–lapkričio mėn. MITC pervedė lėšas autonominėms sritims, o šios įsipareigojo savo biudžetų lėšomis padengti likusias atitinkamos veiklos išlaidas.

10 2008 m. spalio mėn. Ispanijos Ministrų Taryba nusprendė suteikti papildomų lėšų tam, kad būtų išplėsta ir papildyta SAT aprėptis pagal perėjimo prie skaitmeninės televizijos projektus, kurie turėjo būti įgyvendinti per 2009 m. pirmąjį pusmetį.

11 Paskui autonominės sritys pradėjo SAT plėtros procesą. Šiuo tikslu jos organizavo viešuosius pirkimus arba šią plėtrą perleido privačioms įmonėms. Tam tikrais atvejais autonominės sritys paprašė komunų organizuoti minėtą plėtrą.

12 2009 m. gegužės 18 d. Komisija gavo *SES Astra SA* skundą dėl Ispanijos Karalystės perėjimui nuo analoginės televizijos prie SAT II zonoje suteiktos valstybės pagalbos schemos. *SES Astra* nuomone, ši schema yra pagalba, apie kurią nebuvo pranešta ir kuri gali iškraipyti konkurenciją tarp palydovinio ir antžeminio televizijos transliavimo platformų.

13 2010 m. rugsėjo 29 d. raštu Europos Komisija pranešė Ispanijos Karalystei apie savo sprendimą pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl nagrinėjamos pagalbos schemos visoje Ispanijos teritorijoje, išskyrus autonominę Kastilijos–La Mančos sritį, kurioje buvo pradėta atskira procedūra.

14 Tada Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kurio rezoliucinės dalies 1 straipsnyje nurodyta, kad valstybės pagalbą antžeminės televizijos platformos operatoriams siekiant diegti, prižiūrėti ir eksploatuoti SAT tinklą II zonoje Ispanija suteikė pažeisdama SESV 108 straipsnio 3 dalį ir kad ji yra nesuderinama su vidaus rinka, išskyrus pagalbą, kuri suteikta laikantis technologinio neutralumo kriterijaus. Šio sprendimo rezoliucinės dalies 3 straipsnyje nurodoma susigrąžinti šią nesuderinamą pagalbą iš tiesiogiai ar netiesiogiai ją gavusių SAT operatorių.

15 Motyvuodama ginčijamą sprendimą Komisija pirmiausia nusprendė, kad įvairios centriniu lygiu nustatytos priemonės ir tarp MITC ir autonominių sričių sudaryti susitarimai yra valstybės pagalbos SAT plėtrai II zonoje schemos pagrindas. Iš tiesų autonominės sritys taikė Ispanijos vyriausybės nurodymus dėl SAT plėtros.

16 Antra, Komisija konstatavo, kad nagrinėjama priemonė turi būti laikoma valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Šiuo klausimu Komisija konkrečiai nurodė, kad Ispanijos valdžios institucijos, teigdamos, kad, remiantis 2003 m. liepos 24 d. Sprendime *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415, toliau – Sprendimas *Altmark*) Teisingumo Teismo nustatytomis sąlygomis, pagalbos nebuvo, kaip vienintelį pavyzdį nurodė Baskijos autonominės srities atvejį. Vis dėlto, Komisijos nuomone, nebuvo įvykdyta pirmoji šio sprendimo sąlyga (toliau – pirmoji *Altmark* sąlyga), pagal kurią pagalbą gaunančiai įmonei turi būti iš tikrųjų pavesta vykdyti su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus ir šie įsipareigojimai turi būti aiškiai apibrėžti. Be to, nesant minėtos autonominės srities bendrojo intereso užtikrinti mažiausius kaštus, netenkinama ir minėtame sprendime nustatyta ketvirtoji sąlyga (toliau – ketvirtoji *Altmark* sąlyga).

17 Trečia, Komisija nusprendė, kad nagrinėjama priemonė negalėjo būti vertinama kaip su vidaus rinka suderinama pagalba pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą, nepaisant aplinkybės, kad šia priemone buvo siekiama tiksliai apibrėžto bendrojo intereso ir kad buvo atitinkamos rinkos nepakankamumas. Komisija nurodo, jog, kadangi minėta priemonė neatitinka technologinio neutralumo kriterijaus, ji buvo neproporcinga ir nebuvo tinkama užtikrinti, kad nekoduoti televizijos kanalai būtų transliuojami II zonos gyventojams.

18 Ketvirta, Komisija manė, kad nesant pakankamai tikslaus apibrėžimo, kad antžeminės platformos eksploatavimas yra viešoji paslauga, nagrinėjama priemonė negali būti pateisinama remiantis SESV 106 straipsnio 2 dalimi.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

19 2013 m. rugpjūčio 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apeliančių ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

20 Išklausęs šalis, 2015 m. vasario 9 d. Nutartimi Bendrasis Teismas nusprendė sujungti bylas, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimamas sprendimas.

21 Grįsdamos savo ieškinius apeliantės nurodė keturis ieškinio pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Kiti ieškinio pagrindai buvo pateikti subsidiariai. Antrasis ir trečiasis ieškinio pagrindai buvo susiję su nagrinėjamos pagalbos suderinamumu su vidaus rinka. Šie pagrindai buvo grindžiami SESV 106 straipsnio 2 dalyje ir SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte nustatytų leidimo sąlygų nesilaikymu. Ketvirtuoju pagrindu apeliantės tvirtino, kad Komisija klaidingai *Retegal* pripažino „neteisėtos pagalbos gavėja“.

22 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas atmetė visus pagrindus dėl esmės ir todėl atmetė visą ieškinį.

Šalių reikalavimai

23 Savo apeliaciniu skundu apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– priimti galutinį sprendimą dėl ieškinių dėl panaikinimo ir panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

24 Komisija ir *SES Astra* Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

25 Grįsdamos savo apeliacinį skundą apeliantės remiasi keturiais pagrindais. Apeliacinio skundo pirmasis pagrindas susijęs su teisės klaida, nes Bendrasis Teismas nenusprendė dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo iš dalies, nors pripažino pagrįstu ieškinio dėl panaikinimo ketvirtąjį pagrindą, susijusį su vertinimo klaidą, padaryta kvalifikuojant *Retegal* kaip neteisėtos pagalbos gavėją. Apeliacinio skundo antrasis pagrindas susijęs su SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas nusprendė, jog tenkinamos sąlygos dėl aptariamos priemonės pripažinimo valstybės pagalba. Apeliacinio skundo trečiasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti nesilaikymu ir SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo šios priemonės

atrankinį pobūdį. Apeliacinio skundo ketvirtasis pagrindas susijęs su teisės klaida aiškinant SESV 14 straipsnį ir SESV 106 straipsnio 2 dalį, taip pat Protokolą Nr. 26 dėl bendrus interesus tenkinančių paslaugų.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

26 Nurodydamos savo pirmąjį pagrindą apeliantės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padare teisės klaidą, nes atlikęs jų ieškinio dėl panaikinimo ketvirtojo pagrindo analizę jis turėjo iš dalies patenkinti jų ieškinius, kaip reikalaujama pagal SESV 264 straipsnį.

27 Pirma, apeliantės tvirtina, kad kaip skundžiamo sprendimo 160 punkte pripažino pats Bendrasis Teismas, Komisijos sprendimo rezoliucinė dalis turi būti vertinama atsižvelgiant į jo konstatuojamąsias dalis. Jos pripažįsta, kad iš tikrųjų ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje aiškiai nenurodomi nei pagalbos gavėjai, nei pagalbos dydis. Vis dėlto rezoliucinėje dalyje esanti nuoroda į šio sprendimo 6.2 skyrių ir jo 193 ir 194 konstatuojamąsias dalis panaikina išvadų, pateiktų skundžiamo sprendimo 149–163 punktuose, teisines pasekmes.

28 Antra, apeliantės mano, kad pagal į 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [SESV 108] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 13 ir 14 straipsnius Bendrasis Teismas negalėjo skundžiamo sprendimo 153 punkte pagrįstai tvirtinti, kad ginčijamo sprendimo 193 ir 194 konstatuojamosiose dalyse tik pateikiama informacija, reikalinga nagrinėjamai neteisėtai pagalbai susigrąžinti.

29 Trečia, nors skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas nusprendė, kad negalima daryti jokių išvadų iš ginčijamo sprendimo konstatuojamųjų dalių, kuriose Komisija nurodė pagalbos gavėjus ir susigrąžintiną sumą, jis nesirėmė šiuo tvirtinimu savo sprendimo rezoliucinėje dalyje.

30 Ketvirta, apeliantės mano, kad dėl šio nesirėmimo Ispanijos valdžios institucijos, išieškodamos nagrinėjamą neteisėtą pagalbą, negali įvertinti ginčijamo sprendimo apimties, priešingai, nei reikalaujama, be kita ko, pagal teisinio saugumo principą.

31 Komisija tvirtina, kad šis pirmasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu, nes, priešingai, nei tvirtina apeliantės, šiame sprendime nepatvirtinamas nė vienas iš jų pirmojoje instancijoje nurodytų argumentų.

32 *SES Astra* mano, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra akivaizdžiai nepriimtinas, nes juo ginčijami Bendrojo Teismo pateikti faktinių aplinkybių vertinimai.

Teisingumo Teismo vertinimas

33 Savo pirmuoju pagrindu apeliantės iš esmės tvirtina, kad skundžiamo sprendimo motyvai, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas pripažino pagrįstu jų ieškinio dėl panaikinimo ketvirtąjį pagrindą, susijusį su vertinimo klaida kvalifikuojant *Retegal* kaip neteisėtos pagalbos gavėją, turėjo lemti ginčijamo sprendimo panaikinimą iš dalies.

34 Kalbant apie apeliančių argumentą, kiek jis susijęs su tariamu skundžiamo sprendimo motyvuojamosios ir rezoliucinės dalių nenuoseklumu, reikia atmesti *SES Astra* argumentą, kiek šis susijęs su šio pagrindo nepriimtinumu.

35 Iš esmės minėtas pagrindas grindžiamas akivaizdžiai klaidingu skundžiamo sprendimo supratimu.

36 Iš tikrųjų iš to sprendimo 151 ir 160 punktų aiškiai matyti, kad priešingai, nei tvirtina apeliantės, Bendrasis Teismas nepripažino pagrįstu jų ieškinio dėl panaikinimo ketvirtojo pagrindo ir jį atmetė kaip nereikšmingą.

37 Šiuo klausimu iš Skundžiamo sprendimo 153 punkto matyti, kad Bendrasis Teismas, be kita ko, atsakė į apeliančių argumentus primindamas, jog ginčijamo sprendimo 189–195 konstatuojamosiose dalyse, kurios yra šio sprendimo 6.2 skirsnyje, Komisija Ispanijos Karalystei tik pateikė informacijos apie nagrinėjamos priemonės gavėjus, kad ši valstybė narė galėtų įvykdyti savo pareigas dėl susigrąžinimo ir informavimo, numatytas minėto sprendimo 3 ir 4 straipsniuose.

38 Be to, Bendrasis Teismas šiame punkte pažymėjo, jog tiek, kiek Komisija ginčijamo sprendimo 193 konstatuojamojoje dalyje nusprendė, kad, viena vertus, situacija Galisijoje priklauso pagalbos schemos, pagal kurią tinklo plėtra buvo patikėta valstybinei įmonei, kuri veikia kaip tinklo operatorė, kategorijai, ir, kita vertus, *Retegal* buvo nagrinėjamos priemonės gavėja šioje autonominėje srityje, šie vertinimai buvo preliminarūs sprendimo, kuriuo įvertintas nagrinėjamos pagalbos schemos teisėtumas, etape. Iš tikrųjų jis nusprendė, kad šios išvados nėra teisiškai privalomas sprendimas dėl situacijos Galisijoje ir dėl *Retegal* kvalifikavimo kaip pagalbos gavėjos, nes pagal ginčijamo sprendimo 189 konstatuojamąją dalį šią situaciją dar turėjo įvertinti Ispanijos valdžios institucijos.

39 Skundžiamo sprendimo 160 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Ispanijos Karalystė, susigrąžindama ginčijamą pagalbą, kaip nurodyta minėto sprendimo 4 straipsnyje, turi nustatyti, ar nagrinėjamai pagalbai Galisijoje netaikoma pareiga susigrąžinti, atsižvelgiant į to paties sprendimo 1 ir 3 straipsniuose pateiktą informaciją, vertinamą kartu su jo 185 ir 186 konstatuojamosiomis dalimis. Todėl dėl apeliančių tvirtinimo, kad Komisija pateikė klaidingas išvadas dėl susigrąžintinos pagalbos Galisijoje, Bendrasis Teismas nusprendė, kad šie argumentai yra nereikšmingi.

40 Taigi apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

41 Savo antruoju pagrindu apeliantės kaltina Bendrąjį Teismą nepaisius jam pagal Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo jurisprudenciją tenkančios kontrolės apimties, kai jis, remdamasis skundžiamo sprendimo 57, 61 ir 79 punktais, patvirtino, jog nagrinėjama priemonė yra valstybės pagalba. Šiuo klausimu jos tvirtina, kad Bendrasis Teismas nei patikrino Komisijos nurodytų faktinių aplinkybių teisingumą, nei atsižvelgė į jam pateiktus jų įrodymus, konkrečiai, dėl atitinkamos veiklos ekonominio pobūdžio.

42 Pirma, Bendrasis Teismas pateikė akivaizdžiai klaidingą nagrinėjamos veiklos Galisijoje apibrėžimą, kai skundžiamo sprendimo 61 punkte nusprendė, jog SAT tinklas gali būti naudojamas komerciniais tikslais, nors apeliantės pirmojoje instancijoje įrodė, kad to negali būti dėl minėto tinklo techninių savybių ir įrangos lygio, taip pat dėl taikomų teisės aktų. Jų nuomone, iš to matyti, kad šioje byloje buvo iškraipytos reikšmingos faktinės aplinkybės ir pažeista jurisprudencija, susijusi su teisminės kontrolės valstybės pagalbos srityje apimtimi.

43 Antra, skundžiamame sprendime neatsižvelgdamas į aplinkybę, kad nagrinėjamas tinklas nenaudojamas komerciniams tikslams ir nėra skirtas naudoti tokiais tikslais, Bendrasis Teismas neatliko išsamios kontrolės, kad išsiaiškintų, ar nagrinėjama priemonė patenka į SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Iš tikrųjų pagal nacionalinės teisės aktus savivaldybės, bendradarbiaudamos su autonominėmis sritimis, taikia SAT signalo palaikymo paslaugą. Ši paslauga teikiama nemokamai tik į SAT aprėptį nepatenkančiose zonose. Ji neiškraipo konkurencijos ir pagal nacionalinę teisę laikoma viešąja paslauga.

44 Trečia, Bendrasis Teismas iškraipė nacionalinę teisę, konkrečiai Karaliaus dekreto Nr. 944/2005 papildomą dvyliktą nuostatą, kai skundžiamo sprendimo 79 punkte nurodė, kad nagrinėjamas tinklas gali būti naudojamas teikti ne tik SAT, bet ir kitas paslaugas, nors iš minėtos teisės aiškiai matyti, kad aptariamas tinklas gali būti naudojamas tik SAT eksploatavimui.

45 Komisija ir *SES Astra* mano, kad šis pagrindas yra nepriimtinas. Pirma, jame ginčijami Bendrojo Teismo pateikti faktinių aplinkybių vertinimai. Antra, jame tik pakartojami Bendrajam Teismui jau pateikti argumentai.

Teisingumo Teismo vertinimas

46 Nurodydamos antrąjį pagrindą apeliantės ginčija tariamai klaidingus Bendrojo Teismo vertinimus dėl nagrinėjamos veiklos Galisijoje ekonominio pobūdžio, išdėstytus skundžiamo sprendimo 57, 61 ir 79 punktuose. Dėl šių vertinimų Bendrasis Teismas tariamai padarė teisės klaidą, kai nagrinėjamą priemonę pripažino valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

47 Kaip matyti iš SESV 256 straipsnio 1 dalies antros pastraipos ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos, apeliaciją galima paduoti tik teisės klausimais. Todėl tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti bylai turinčius reikšmės faktus ir įrodymus. Faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas, išskyrus tuos atvejus, kai jie buvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (žr., be kita ko, 2016 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Dansk Automat Brancheforening / Komisija*, C-563/14 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:303, 26 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

48 Be to, pagal tas pačias nuostatas ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktą apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodyti prašomo panaikinti sprendimo ginčijami elementai ir teisiniai argumentai, kuriais konkrečiai grindžiamas prašymas. Nuostatose nustatytų šių reikalavimų motyvuoti netenkina apeliacinis skundas, jis apsiriboja Bendrajam Teismui jau pateiktų ieškinio pagrindų ir argumentų, įskaitant tuos, kurie buvo grindžiami šio teismo aiškiai atmestomis aplinkybėmis, pažodiniu pakartojimu ir jame netgi nėra argumentų, kuriais būtent siekiama konkrečiai identifikuoti skundžiamame sprendime esančią teisės klaidą. Iš tiesų toks apeliacinis skundas tėra vien prašymas peržiūrėti Bendrojo Teismo nagrinėtą ieškinį, o tai nepriskiriama Teisingumo Teismo kompetencijai (žr., be kita ko, 2016 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Dansk Automat Brancheforening / Komisija*, C-563/14 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:303, 27 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

49 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad šiuo pagrindu apeliantės, iš esmės pakartodamos Bendrajam Teismui jau pateiktus argumentus, ginčija pastarojo išvadas ir faktinių aplinkybių vertinimus, pateiktus nagrinėjant ieškinio dėl panaikinimo pirmojo pagrindo pirmą ir antrą dalis. Taip iš esmės jos siekia, kad būtų peržiūrėtos faktinės aplinkybės ir įrodymai, kuriuos jos nurodė pirmojoje instancijoje grįsdamos, pirma, tai, kad Galisijos autonominės srities veiksmai buvo viešosios valdžios prerogatyvų vykdymas, o ne ekonominė veikla, ir, antra, tai, kad pagal nagrinėjamą priemonę nebuvo pervesta jokių išteklių.

50 Antra, dėl apeliančių nurodomo tariamo faktinių aplinkybių ir nacionalinės teisės iškraipymo pažymėtina, kad pagal šio sprendimo 47 punkte nurodytas nuostatas apeliantės turi aiškiai nurodyti, kokius įrodymus iškraipė Bendrasis Teismas, ir įrodyti nagrinėjimo klaidas, dėl kurių jis, atlikdamas vertinimą, šitaip iškraipė įrodymus. Be to, remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos, nesant reikalo iš naujo įvertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija ir Orange*, C-486/15 P, EU:C:2016:912, 99 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

51 Todėl argumentai, susiję su faktinių aplinkybių iškraipymu, turi būti atmesti, nes juos nurodydamos apeliantės nepateikė jokių įrodymų, kurie akivaizdžiai rodytų, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes.

52 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti antrąjį pagrindą kaip nepriimtiną.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

53 Trečiajame pagrinde apeliantės kaltina Bendrąjį Teismą nesilaikius pareigos motyvuoti ir padarius vertinimo klaidą, kai skundžiamo sprendimo 85 punkte patvirtino ginčijamo sprendimo 113 konstatuojamąją dalį dėl pagalbos atrankinio pobūdžio.

54 Jų nuomone Bendrasis Teismas nenurodė, kiek situacija Galisijos II zonos savivaldybėse, t. y. tose, kurios naudoja antžeminę technologiją, yra panaši į situaciją savivaldybėse, kuriose naudojamos kitos technologijos, pavyzdžiui, palydovinė technologija. Situacijų panašumo analizė yra būtina prieš nustatant pagalbos atrankinį pobūdį.

55 Komisija mano, kad šis pagrindas yra nereikšmingas ir visiškai nepagrįstas. Ji tvirtina, kad kai priemonė, kuri nėra bendro pobūdžio, taikoma tik vienam veiklos sektoriui ar konkrečios geografinės zonos įmonėms, atrankumo sąlyga tenkinama. Šiuo atveju, net pripažinus, kad pagalba buvo suteikta laikantis technologinio neutralumo principo, ji vis tiek būtų atrankinė priemonė, nes buvo taikoma vienam veiklos sektoriui, t. y. transliavimo sektoriui, o ne visiems ūkio subjektams.

56 *SES Astra* tvirtina, kad šis pagrindas yra akivaizdžiai nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

57 Savo trečiajame pagrinde apeliantės ginčija skundžiamo sprendimo 85 punktą, kiek jame patvirtinama Komisijos analizė dėl nagrinėjamos priemonės atrankinio pobūdžio.

58 Atrankinio pobūdžio sąlyga sudaro „valstybės pagalbos“ sąvoką, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, pagal kurią draudžiama pagalba, kuria „palaikomos tam tikros įmonės ar tam tikros prekės“. Iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad pagal šią sąlygą reikalaujama nustatyti, ar pagal konkrečią teisinę sistemą nacionaline priemone gali būti labiau palaikomos „tam tikros įmonės ar prekės“, o ne kitos, kurių, atsižvelgiant į minėta sistema siekiamus tikslus, faktinė ir teisinė padėtis yra panaši (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / Hansestadt Lübeck*, C-524/14 P, EU:C:2016:971, 41 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

59 Be to, reikia priminti, kad Bendrojo Teismo vertinimui, ar motyvai yra pakankami, taikoma Teisingumo Teismo kontrolė nagrinėjant apeliacinį skundą (2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 453 punktas ir 2017 m. liepos 26 d. Sprendimo *Taryba / Hamas*, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 51 punktas ir nurodyta jurisprudencija). Šiuo klausimu pažymėtina, kad motyvai, kurių reikalaujama pagal SESV 296 straipsnį, turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai parodyti institucijos, priėmusios aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės priežastis, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę (2017 m. kovo 8 d. Sprendimo *Viasat Broadcasting UK / Komisija*, C-660/15 P, EU:C:2017:178, 43 punktas ir nurodyta jurisprudencija). Dėl pagalbos priemonės atrankinio pobūdžio sąlygos nagrinėjimo Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad šis nagrinėjimas turi būti pakankamai motyvuotas, kad būtų galima

atlikti išsamią teisminę kontrolę, būtent dėl ūkio subjektų, kuriems taikoma priemonė, ir ūkio subjektų, kuriems ji netaikoma, padėties panašumo (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / World Duty Free Group SA ir kt.*, C-20/15 P ir C-21/15 P, EU:C:2016:981, 94 punktas).

60 Nagrinėjamu atveju skundžiamo sprendimo 86 punkte Bendrasis Teismas atsakė į apeliančių pirmojoje instancijoje nurodytą argumentą, kad ginčijamo sprendimo 113 konstatuojamojoje dalyje pateiktas nagrinėjamos priemonės atrankinio pobūdžio motyvavimas buvo nepakankamas. Bendrasis Teismas atmetė šį argumentą, nes minėtuose motyvuose buvo nurodyta, kad ši priemonė buvo naudinga tik transliavimo sektoriui ir kad šiame sektoriuje ši priemonė buvo susijusi tik su įmonėmis, kurios dalyvavo antžeminės platformos rinkoje.

61 Toks vertinimas yra teisiškai klaidingas. Iš tikrųjų ginčijamo sprendimo motyvuose, kaip, be kita ko, ir skundžiamo sprendimo motyvuose, nėra jokios nuorodos, leidžiančios suprasti, kodėl reikėjo nuspręsti, kad transliavimo sektoriuje veikiančios įmonės yra panašioje faktinėje ir teisinėje situacijoje, kaip ir įmonės, veikiančios kituose sektoriuose, arba kad antžeminę technologiją naudojančios įmonės yra tokioje pačioje padėtyje, kaip ir kitas technologijas naudojančios įmonės. Komisijos argumentas, kad šio klausimo nereikėjo motyvuoti, nes atrankinio pobūdžio sąlyga tenkinama, jei priemonė taikoma tik vienam veiklos sektoriui ar konkrečios ekonominės zonos įmonėms, turi būti atmestas. Iš tikrųjų Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad priemonė, naudinga tik vienam veiklos sektoriui ar tik daliai šio sektoriaus įmonių, nebūtinai yra atrankinė. Iš tiesų, tik jeigu pagal konkrečią teisinę sistemą ji suteikia pranašumą tam tikroms įmonėms, palyginti su kitomis, kurios priklauso kitam ar tam pačiam sektoriui ir kurių faktinė ir teisinė padėtis, atsižvelgiant į šios teisinės sistemos siekiamus tikslus, yra panaši (2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Komisija / Hansestadt Lübeck*, C-524/14 P, EU:C:2016:971, 58 punktas).

62 Toks nemotyvavimas yra esminių procedūros reikalavimų pažeidimas, kliudantis Sąjungos teismui atlikti teisminę kontrolę.

63 Tokiomis aplinkybėmis ieškinio trečiąjį pagrindą reikia pripažinti pagrįstu.

Dėl ketvirtojo pagrindo

64 Ketvirtame apeliacinio skundo pagrinde apeliantės nurodo teisės klaidą aiškinant SESV 14 straipsnį ir SESV 106 straipsnio 2 dalį, taip pat Protokolą Nr. 26 dėl bendrus interesus tenkinančių paslaugų. Šį apeliacinio skundo pagrindą sudaro trys dalys.

Dėl pirmos dalies

– *Šalių argumentai*

65 Šio pagrindo pirma dalis susijusi su teisės klaida dėl valstybių narių diskrecijos apibrėžiant nagrinėjamą bendros ekonominės svarbos paslaugą (toliau – BESP).

66 Apeliantės tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 99, 101 ir 111 punktuose padarė teisės klaidą nuspręsdamas, jog antžeminio tinklo eksploatavimas nebuvo apibrėžtas kaip BESP, kaip ji suprantama pagal pirmąją *Altmark* sąlygą. Šiuo klausimu jos tvirtina, kad Bendrasis Teismas iš principo tik konstatavo, jog toks eksploatavimas negali būti apibrėžtas kaip BESP, ir nenagrinėjo ypatingų aplinkybių, kuriomis pasižymi II zonoje esanti infrastruktūra, konkrečiai, ar ši infrastruktūra gali būti naudojama komerciniais tikslais.

67 Ieškovės nurodo, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 100–105 punktuose tik išnagrinėjo nacionalinius telekomunikacijų įstatymus, neatsižvelgdamas į tai, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo jurisprudenciją užduotis teikti viešąją paslaugą buvo apibrėžta įvairiais vienas po kito priimtais oficialiais aktais, be kita ko, Karaliaus dekreto Nr. 944/2005 dvylikta papildoma nuostata, kuri reglamentuoja regioninių ir vietos valdžios institucijų dalyvavimą teikiant viešąją paslaugą, taip pat valstybės ir Galisijos autonominės srities ir Galisijos savivaldybių sudarytais bendradarbiavimo susitarimais. Todėl Bendrasis Teismas suklydo dėl nagrinėjamos paslaugos pobūdžio.

68 Bendrasis Teismas padarė klaidą, kai neatsižvelgdamas į ypatingas aplinkybes, kuriomis pasižymi Galisijos II zonoje esanti infrastruktūra, paprasčiausiai konstatavo, kad antžeminio tinklo eksploatavimas nacionalinėje teisėje neapibrėžtas kaip viešoji paslauga. Be to, apeliantės pažymi, kad, kalbant apie subjektus, kuriems pavesta užduotis teikti viešąją paslaugą, nacionalinėje teisėje aiškiai nurodyta, jog ši užduotis pavesta savivaldybėms bendradarbiaujant su Galisijos autonomine sritimi. Galiausiai dėl klausimo, ar su viešąja paslauga susiję įsipareigojimai iš tikrųjų apibrėžti nacionalinėje teisėje, apeliantės pažymi, kad Karaliaus dekreto Nr. 944/2005 dvyliktoje papildomoje nuostatoje patikslinama, jog paslauga, kurią pavesta teikti teritorinėms administravimo institucijoms, yra nacionalinės teisės aktais nustatytomis sąlygomis teikiama SAT transliavimo jų administruojamiems subjektams paslauga.

69 Taip Bendrasis Teismas neatsižvelgė į valstybių narių teisę veikti savo nuožiūra ir pažeidė diskreciją apibrėžti BESP.

70 Komisija ir *SES Astra* mano, kad grindžiant šią dalį išdėstyti argumentai yra iš dalies nepriimtini ir iš dalies nereikšmingi.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

71 Savo ketvirtojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą padarius kelias nacionalinės teisės vertinimo klaidas, dėl kurių jis nežinojo, kad nacionalinėje teisėje SAT palaikymo paslauga aiškiai apibrėžiama kaip viešoji paslauga, kaip ji suprantama pagal 2003 m. liepos 24 d. Sprendimą *Altmark* (C-280/00, EU:C:2003:415).

72 Reikia priminti, kad pagal suformuotą Teismo jurisprudenciją, nurodytą šio sprendimo 50 punkte, kiek tai susiję su Bendrojo Teismo argumentų dėl nacionalinės teisės vertinimu apeliaciniame procese, Teisingumo Teismas turi jurisdikciją tik patikrinti, ar nebuvo ši teisė iškraipyta. Toks iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš byloje esančių dokumentų, neatliekant faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo iš naujo.

73 Nagrinėjamu atveju skundžiamo sprendimo 99 punkte Bendrasis Teismas atmetė argumentus, kuriais apeliantės tvirtino, kad Komisija klaidingai konstatavo, jog nesant aiškaus antžeminio tinklo eksploatavimo kaip viešosios paslaugos apibrėžimo pirmoji Sprendimo *Altmark* sąlyga nebuvo tenkinama. Iš skundžiamo sprendimo 98 punkto matyti, kad šie argumentai iš esmės grindžiami aplinkybe, kad Ispanijos televizija ir televizijos transliavimo palaikymo paslauga pagal Ispanijos teisės aktus yra viešosios paslaugos.

74 Tačiau reikia konstatuoti, kad, kaltindamos Bendrąjį Teismą padarius kelias teisės klaidas dėl šių teisės aktų vertinimo, apeliantės, nesiremdamos iškraipymu, paprasčiausiai ginčija nacionalinės teisės, konkrečiai – Karaliaus dekreto Nr. 944/2005 dvyliktos papildomos nuostatos išaiškinimą, kurį Bendrasis Teismas pateikė skundžiamo sprendimo 100–102 punktuose, kad būtų pateiktas alternatyvus išaiškinimas ir iš naujo įvertintos faktinės aplinkybės. Jos visiškai nesiekia įrodyti, kad Bendrojo Teismo išvados akivaizdžiai prieštarauja nacionalinės teisės turiniui ar kad jis suteikė šiai teisei akivaizdžiai netinkamą reikšmę atsižvelgiant į byloje esančius įrodymus.

75 Tokiomis aplinkybėmis apeliančių argumentas dėl nacionalinės teisės vertinimo klaidų yra nepriimtinas.

76 Be to, tiek, kiek apeliantės taip pat tvirtina, kad dėl savo vertinimo Bendrasis Teismas turėjo paneigti valstybių narių diskreciją apibrėžti BESP, reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas konkrečiai skundžiamo sprendimo 95 punkte nusprendė, jog šios valstybės narės turi plačią diskreciją pateikti šį apibrėžimą, todėl valstybės narės pateiktą šių paslaugų apibrėžimą Komisija gali paneigti tik akivaizdžios klaidos atveju.

77 Šiuo klausimu, kaip, be kita ko, pripažįsta ir pačios apeliantės, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 97 punkte pagrįstai nusprendė, kad savo kontrole jis turi užtikrinti tam tikrų minimalių kriterijų, susijusių, be kita ko, su viešosios valdžios akto, kuriuo atitinkamiems ūkio subjektams pavesta BESP užduotis, buvimu ir visuotiniu bei privalomu šios užduoties pobūdžiu.

78 Kaip savo išvados 136 punkte pažymėjo generalinis advokatas, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 110 punkte konstatavo, kad apeliantės negalėjo nurodyti, kurias viešąsias paslaugas SAT tinklo operatoriai buvo įpareigoti teikti pagal Ispanijos teisės aktus ar eksploatavimo sutartis ir nepateikė jokių įrodymų šiuo klausimu.

79 Todėl apeliančių argumentas, kad Bendrasis Teismas iš principo nepripažino, kad antžeminio tinklo eksploatavimas gali būti apibrėžtas kaip BESP, turi būti laikomas nepagrįstu.

80 Todėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl antros dalies

– Šalių argumentai

81 Šio pagrindo antra dalis susijusi su tuo, kad Bendrasis Teismas tariamai nepaisė akivaizdžios klaidos kontrolės ribų nagrinėdamas nacionalinės teisės aktus, kuriuose buvo apibrėžta atitinkama BESP.

82 Apeliantės kaltina Bendrąjį Teismą skundžiamo sprendimo 112 punkte padarius teisės klaidą, kai tik patvirtino ginčijamo sprendimo 121 konstatuojamosios dalies turinį, t. y. kad Ispanijos valdžios institucijos padarė akivaizdžią klaidą konkrečios pagalbinės platformos, nagrinėjamu atveju – antžeminės platformos, eksploatavimą apibrėždamos kaip viešąją paslaugą. Bendrasis Teismas netikrino, ar buvo padaryta akivaizdi klaida apibrėžiant nagrinėjamą BESP, o paprasčiausiai konstatavo, kad nėra šios BESP aiškaus ir tikslaus apibrėžimo.

83 Todėl, apeliančių teigimu, Bendrasis Teismas nepaisė valstybių narių diskrecijos, kuri joms leidžia pasirinkti konkretų BESP įgyvendinimo būdą, pavyzdžiui, antžeminę platformą, kaip nagrinėjamu atveju. Apeliantės pažymi, kad šiuo klausimu yra prieštaravimas 2015 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Comunidad Autónoma del País Vasco ir Itelazpi / Komisija* (T-462/13, EU:T:2015:902) 78 punktui, kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamo sprendimo 121 konstatuojamojoje dalyje Komisija klaidingai konstatavo, jog Ispanijos valdžios institucijos padarė akivaizdžią klaidą apibrėždamos nagrinėjamą BESP. Taigi apeliantės teigia, kad atsižvelgiant į atitinkamos rinkos nepakankamumą atitinkamoje zonoje, bendrąjį interesą ir visuotinio prieinamumo tikslą, numatytą susijusiuose nacionalinės teisės aktuose, šios paslaugos apibrėžimas apima esminius jos apibrėžimo kaip BESP elementus.

84 Komisija ir *SES Astra* mano, kad ši dalis yra nepriimtina.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

85 Ketvirtojo pagrindo antroje dalyje apeliantės iš esmės ginčija skundžiamo sprendimo 112 punktą, kuriame Bendrasis Teismas konstatavo, jog iš ginčijamo sprendimo 121 konstatuojamosios dalies matyti, kad Ispanijos valdžios institucijos padarė akivaizdžią klaidą antžeminės platformos eksploatavimą apibrėždamos kaip viešąją paslaugą.

86 Reikia pažymėti, kad ši dalis yra naujas argumentas, kuris nebuvo pateiktas Bendrojo Teismui vertinti, todėl yra nepriimtinas apeliacinėje instancijoje.

87 Iš tikrųjų iš skundžiamo sprendimo 112 punkto matyti, kad apeliantės neprieštaravo dėl ginčijamo sprendimo 121 konstatuojamosios dalies.

88 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją apeliaciniame procese Teisingumo Teismo kompetencija apsiriboja pirmojoje instancijoje nagrinėtų pagrindų teisinio vertinimo ištyrimu (2017 m. vasario 16 d. Nutarties *Monster Energy / EUIPO*, C-502/16 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2017:139, 5 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

89 Todėl argumentas, kuriuo grindžiama ši dalis, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl trečios dalies

– *Šalių argumentai*

90 Šio apeliacinio skundo pagrindo trečia dalis susijusi su teisės klaida, nes Bendrasis Teismas iškraipė nacionalinės teisės nuostatą, konkrečiai Ispanijos telekomunikacijų rinkos komisijos aplinkraštį 1/2010 (toliau – aplinkraštis 1/2010), kuris svarbus vertinant nagrinėjamos paslaugos pobūdį.

91 Apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis skundžiamo sprendimo 109 punkte atmetė jų argumentą dėl aplinkraščio 1/2010, nes šis aplinkraštis jam nebuvo pateiktas. Dėl to atsirado nesuderinamumas su kitais motyvais dėl nacionalinės teisės aiškinimo ir dėl Teisingumo Teismo procedūros taisyklių ir buvo pažeista jų teisė į gynybą. Apeliantės tvirtina, kad Bendrasis Teismas nustatė proceso organizavimo priemonę, kad Komisija galėtų pateikti tam tikrus nacionalinės teisės dokumentus, tarp kurių nebuvo aplinkraščio 1/2010. Jos pažymi, kad šio aplinkraščio turinio ir privalomo pobūdžio šalys neginčija. Galiausiai tai, kad SAT palaikymo paslaugai aplinkraštis 1/2010 netaikomas, reiškia, kad ši paslauga turi būti laikoma viešąja paslauga.

92 Komisija mano, kad, kadangi apeliantės pripažįsta, jog nagrinėjamos paslaugos apibrėžimo kaip viešosios paslaugos aplinkraštyje 1/2010 nėra, sunku suprasti, kodėl nacionalinės teisės tariamas iškraipymas galėtų būti reikšmingas. Be to, apeliantės nenurodo, koks tai iškraipymas. Bet kokiu atveju Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 109 punkte nepadarė teisės klaidos.

93 *SES Astra* mano, kad ši dalis yra nepriimtina, nes apeliantės nenurodo, kodėl aplinkraščio 1/2010 taikymas yra reikšmingas siekiant panaikinti skundžiamą sprendimą.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

94 Trečioje dalyje apeliantės iš esmės priekaištauja Bendrajam Teismui nepagrįstai atmetus jų argumentą dėl aplinkraščio 1/2010, nes šis nebuvo jam pateiktas, nors Bendrasis Teismas galėjo paprašyti jį pateikti.

95 Ši dalis yra nereikšminga. Iš tikrųjų iš skundžiamo sprendimo 109 punkto matyti, kad Bendrasis Teismas ne tik atmetė apeliančių argumentus dėl aplinkraščio 1/2010, remdamasis tuo, kad šis nebuvo jam pateiktas, bet ir subsidiariai konstatavo, jog šie argumentai neįrodė, kad antžeminio tinklo eksploatavimo paslauga buvo apibrėžta kaip viešoji paslauga, kaip ji suprantama pagal 2003 m. liepos 24 d. Sprendimą *Altmark* (C-280/00, EU:C:2003:415). Apeliantės nenurodo jokio konkretaus argumento, kuris paneigtų šią išvadą.

96 Kadangi apeliacinio skundo trečiasis pagrindas buvo pripažintas pagrįstu, remiantis šiuo pagrindu reikia panaikinti skundžiamą sprendimą.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

97 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį, jei apeliacinis skundas pagrįstas, Teisingumo Teismas, panaikindamas Bendrojo Teismo sprendimą, gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti. Šis atvejis yra būtent toks.

98 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad dėl šio sprendimo 60–62 punktuose nurodytų motyvų ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas dėl esminių procedūros reikalavimų pažeidimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

99 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teismas priėmė galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

100 Kadangi apeliančių apeliacinis skundas buvo pripažintas pagrįstu, o ginčijamas sprendimas panaikintas, reikia priteisti iš Komisijos ne tik jos, bet ir apeliančių bylinėjimosi apeliacinėje ir pirmojoje instancijoje išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

101 Remiantis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 140 straipsnio 3 dalimi, *SES Astra*, kaip į bylą Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme įstojusi šalis, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2015 m. lapkričio 26 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Comunidad Autónoma de Galicia ir Retegal / Komisija* (T-463/13 ir T-464/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:901)**.

2. **Panaikinti 2013 m. birželio 19 d. Komisijos sprendimą 2014/489/ES dėl valstybės pagalbos SA.28599 (C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009), kurią Ispanijos Karalystė suteikė skaitmeninės antžeminės televizijos diegimui atokiuose ir mažiau urbanizuotuose regionuose (už Kastilijos–La Mančos ribų).**

3. **Priteisti iš Europos Komisijos *Comunidad Autónoma de Galicia* (Galisijos autonominė sritis, Ispanija) ir *Redes de Telecomunicación Galegas Retegal SA (Retegal)* bylinėjimosi apeliacinėje ir pirmojoje instancijoje išlaidas**.

4. ***SES Astra SA* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.